

[Indenrigsministeren.]

navnlig et antal relativt dårligt stillede landkommuner i Jylland, har haft betydelige ulemper og udgifter af besættelsen, men hvorvidt eller i hvilket omfang der vil kunne ydes erstatning, kan jeg på nuværende tidspunkt ikke sige noget om, men må forbeholde mig min stilling, indtil jeg får lejlighed til at sætte mig ind i resultaterne af udvalgets arbejde.

Fibiger: Jeg kan desværre ikke sige, at det var noget præcist svar, jeg fik på mit spørgsmål, men det kunne ministeren måske heller ikke give, fordi udvalget ikke er færdigt. Jeg vil imidlertid gerne resumere det, jeg fik ud af det, derhen, at de dårligt stillede kommuner, som ikke har haft nogen fortjeneste på tyskerne, vil få deres udgifter refunderet. Jeg kan sige, at i hvert fald den kommune, jeg hentydede til, ikke har haft nogen fortjeneste på tyskerne. Må jeg derfor gå ud fra, at den højtærede minister vil fremskynde statens udbetaling af erstatning til de små kommuner, som har haft disse store udgifter, således at de holdes skadeløse? Jeg vil gerne høre, om den højtærede indenrigsminister er enig med mig i denne udlægning af hans tale.

Indenrigsministeren (Smørum): Jeg kan kun give det ærede medlem det tilsagn, at jeg vil medvirke til at fremskynde afslutningen af det undersøgelsesarbejde, der foregår. Hvorvidt der skal ydes erstatning til kommunerne, må det så blive regeringens og til syvende og sidst den samlede rigsdags sag at træffe afgørelse om.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Boeck-Hansen* til finansministeren.

Mener finansministeren ikke, at der kan gøres mere brug af det ifølge toldloven af 1908 nedsatte toldråd? Eller er der ikke anledning til at ophæve det?

Boeck-Hansen: Når jeg har stillet dette spørgsmål til den højtærede finansminister angående toldrådet, er det, fordi jeg selv er medlem af dette råd, men det er kun lidet tilfredsstillende at være medlem af et sådant råd med et meget fint navn, når der kun er lidt anvendelse for rådet. Nu har jeg været medlem i 5 år, men jeg tror ikke, jeg har været i rådet i 5 gange 5 minutter i denne tid. Det må man sige er kun lidet tilfredsstillende, og der er jo adskilligt flere medlemmer end jeg, der altså er blevet stillet til rådighed, men som der ikke er megen brug for.

Det er jo sådan, at efter toldloven skulle man i rådet debattere toldsatser, toldadministration, og der skulle skrives en beretning, men forudsætningen for, at der blev skrevet en beretning, må jo være, at der er noget at berette, og når man har besluttet, at der skal skrives en beretning, må det også være tanken, at der skulle ske noget i dette toldråd. Men det gør der altså aldrig — ja, en enkelt gang har vi vistnok valgt et medlem til tariffudvalget, men udover dette sker der ikke noget. Det kunne se ud, som om generaltolddirektøren var ængstelig for at ulejlige medlemmerne af toldrådet, og det er naturligvis overordentlig hensynsfuldt. Jeg må erkende, at hensynsfuldheden går oven i købet så vidt, så han ikke ulejliger mig med, at jeg skal læse svaret på et brev, jeg havde skrevet til ham. Han har nemlig ikke svaret på det, og det må jo også siges at være et udslag af hensynsfuldhed. Så skal man ikke mere sige, at det danske toldvæsen ikke er hensynsfuldt; det er det, det må man sige!

Men man kan nok føle sig lidt flov ved ikke at være til mere nytte, og rigsdagen kan vel også nok føle sig flov ved, at den har besluttet, at der skulle skabes et sådant toldråd, og at det så slet ikke kan bruges. Det mener administrationen altså ikke, det kan. Men hvis dette råd ikke kan bruges, var det måske rimeligt at ophæve det. Det måtte så ske ved lov, og så fik rigsdagen også lejlighed til at udtale sig, om dette høje ting heller ikke synes, man skulle have noget sådant. Jeg vil derfor spørge den højtærede minister, om man mener, man kan gøre mere brug af rådet i fremtiden, end man hidtil har gjort, eller om det ikke var rigtigt at ophæve det. Det kan godt være, der er andre råd indenfor administrationen, som heller ikke bliver brugt; det skal jeg ikke blande mig i, men det kan såmænd godt være; i hvert tilfælde har jeg hørt det omtale. Men jeg indskrænker mig til at spørge den højtærede minister om toldrådet.

Finansministeren (H. C. Hansen): Toldrådet er oprettet ved toldloven af 1908, og de bestemmelser, der nu findes om toldrådet, svarer nøje til de bestemmelser, som indeholdtes i denne lov. Det er i toldloven fastlagt, hvad rådets opgave er, men det kan ikke bestrides, at der har været gjort meget ringe brug af toldrådets arbejdskraft i den forløbne periode. Der har som regel kun været afholdt eet møde om året. Nu vil jeg gerne dertil sige, at dette ikke blot behøver at skyldes administrationen, for efter lovens bestemmelser kan ethvert medlem af rådet